

Sygn. akt IV U 484/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2019 r.

sprawy R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22 lutego 2018

znak : (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt: IV U 484/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 lipca 2019r.

Decyzją z dnia 22.II.2016r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku R. S. odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 26.II.2016r., zgodnie z którym wnioskodawca nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca R. S. , podnosząc, że w dalszym ciągu się leczy i jest niezdolny do pracy .

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. urodził się w dniu (...) W dniu 27.XI.2017r. złożył wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy udowodnił staż w wymiarze 5 lat. Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 30.I.2018r. wnioskodawca został uznany za zdolnego do pracy. Takie samo stanowisko zajęła Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 20.II.2018r. Wnioskodawca jest z zawodu murarzem –tynkarzem .Do dnia 30.XI.2017r pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy, a w szczególności, czy jest on częściowo niezdolny do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, oraz od kiedy powstała niezdolność do pracy czy w okresie zatrudnienia, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych: ortopedy, kardiologa, neurologa –specjalisty medycyny pracy.

Biegli sądowi z zakresu ortopedii, kardiologii i neurologii –specjalisty medycyny pracy w opiniach zgodnie stwierdzili, że wnioskodawca z przyczyn ortopedyczno-chirurgicznych, kardiologicznych, neurologicznych oraz specjalista medycyny pracy jest zdolny do pracy. Schorzenia stwierdzone u wnioskodawcy są w takim stadium zaawansowania, że nie powodują częściowej niezdolności do pracy w zawodzie obecnie wykonującym.

Żadna ze stron mimo wezwania o ustosunkowanie się na piśmie do opinii biegłych zarzutów nie złożyła.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, które jako sporządzone w przepisanej formie, przez powołane do tego organy, uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu, walorem wiarygodności można obdarzyć opinie biegłych. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, a więc wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczące niezdolności do pracy. Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podzielił zatem powyższe opinie i wnioski końcowe przedstawione przez biegłych, uznając je za spójne i logiczne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy wnioskodawca spełnił pierwszą przesłankę uprawniającą do nabycia prawa do renty, a to przesłankę niezdolności do pracy, gdyż pozostałe z przesłanek stanowiły okoliczność bezsporną.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu

utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w treści przepisu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd w celu ustalenia tych okoliczności dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, kardiologii, neurologii i medycyny pracy.

Biegli w sporządzonych opiniach jednoznacznie wskazali, że obecny stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia orzeczenia wobec niego częściowej niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c oddalił odwołanie.